

Seminár z algoritmizácie a programovania 1

Martin Bobák
Ústav informatiky
Slovenská akadémia vied

Obsah prednášky

Dynamické programovanie

Spätná väzba:

<https://forms.gle/iKbuLdF6xDtNSEDp8>

Dynamické programovanie

Úloha:

- riešenie náročného problému tým, že ho zjednodušíme rozdelením na menšie podproblémy, ktorých vyriešením sa dostaneme k riešeniu pôvodného problému.
- musí existovať (rekurzívny) vzťah medzi vstupným problémom a podproblémami.
- podproblémy sa prelínajú (opakujú sa -> rozdeľ a panuj generuje v každom kroku nové podproblémy)
- obmedzenia: neexistuje vzťah medzi vstupným problémom a jeho podproblémami, vysoký počet podproblémov...

Prečo dynamické programovanie?

- v 50. rokoch, keď Richard Bellman prišiel s týmto konceptom, pojem programovanie znamenal plánovanie
- dynamické programovanie označovalo metódu pre optimálne plánovanie úloh
- "vypĺňanie matice/tabuľky riešení podproblémov"

Motivácia

Zrejmé aplikácie:

- matematická optimalizácia (plánovanie, ekonomika...)
- vyhľadávanie v reťazcoch
- grafové algoritmy

Pokročilé aplikácie:

- bioinformatika (zarovnanie sekvencií)
- Markovove modely (spracovanie prirodzeného jazyka)
- počítačová grafika
- teoretické informatika

Rozdeľ a panuj

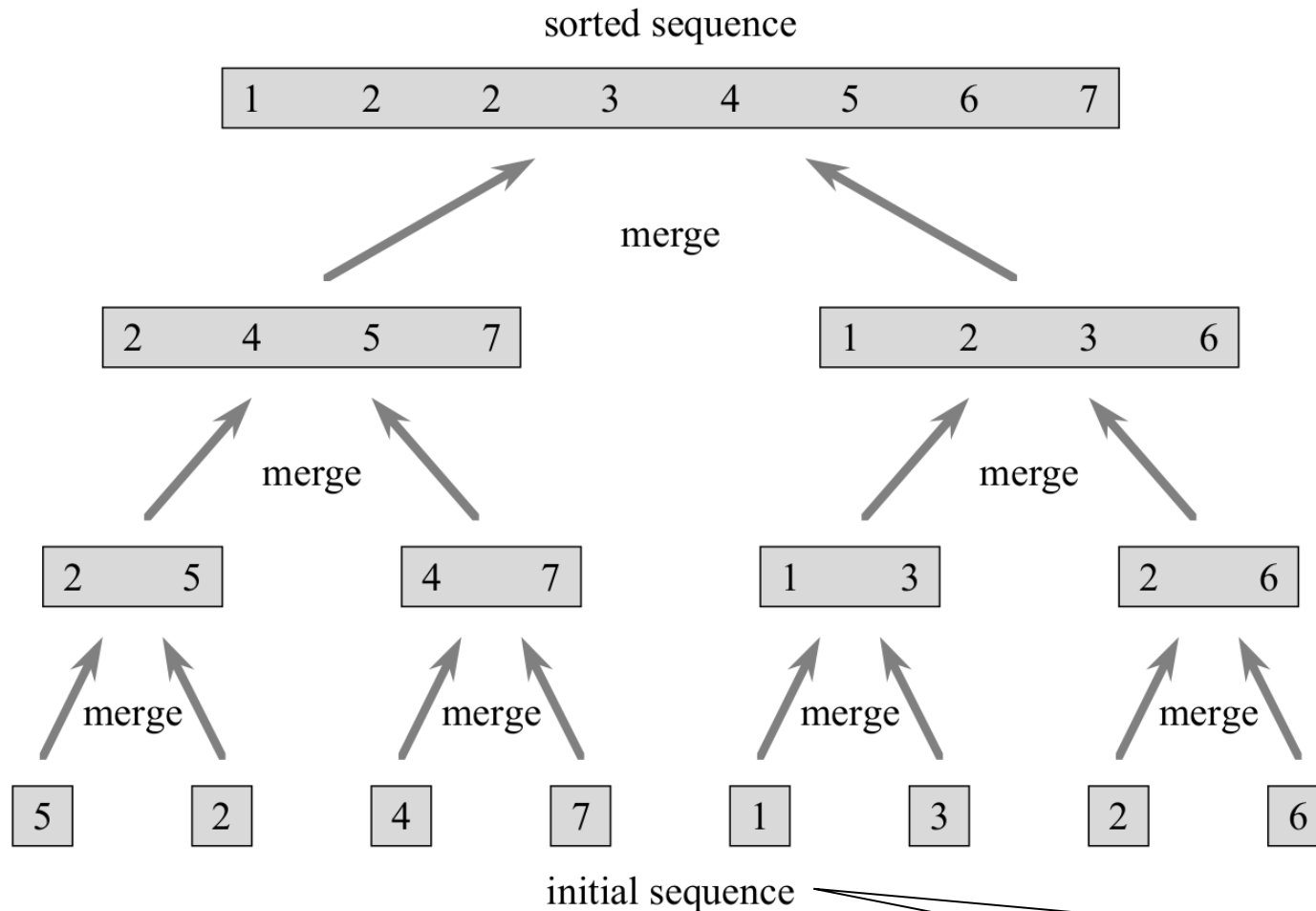
Pripomína prístup rozdeľ a panuj:

- vstupný problém rozdelíme na **disjunktné** (nezávislé, samostatné) podproblémy
- vyriešime podproblémy
- pomocou riešení podproblémov vyriešime vstupný problém

Príklady:

- triedenie (merge sort, quick sort)

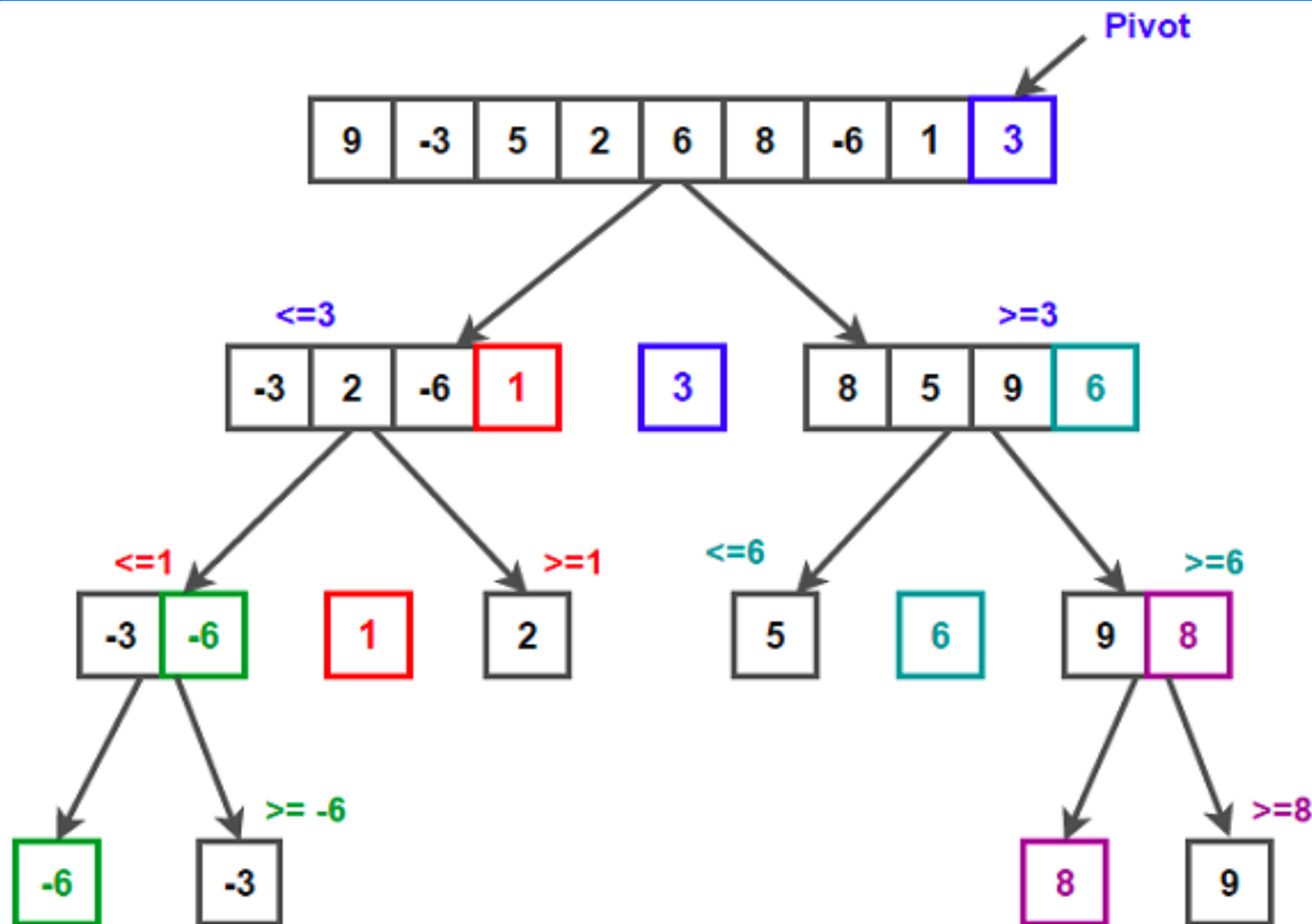
Merge sort

Zdroj: Cormen, T. H.,
Leiserson, C. E.,
Rivest, R. L., & Stein,
C. (2009).
Introduction to
algorithms. MIT press.

$a = \{5, 2, 4, 7, 1, 3, 2, 6\}$

Quick sort

[https://
afteracademy.
com/blog/
quick-sort](https://afteracademy.com/blog/quick-sort)

Fibonacciho čísla

0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, ...

$$f(0) = 0$$

$$f(1) = 1$$

$$f(n) = f(n-1) + f(n-2)$$

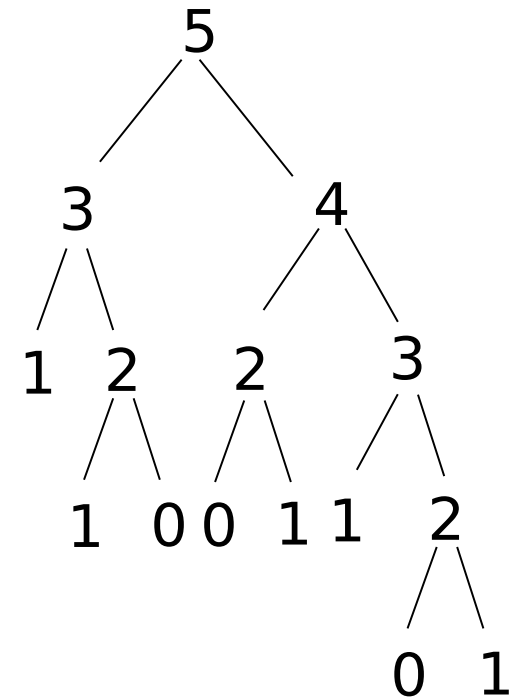
- čísla v postupnosti sú súčtom dvoch predchádzajúcich

Fibonacciho čísla

Rekurzívne

```
int fib(int n)
{
    if (n <= 1)
        return n;
    else
        return fib(n-2) + fib(n-1);
}
```

neefektívne, pretože sa veľa krát vypočítavajú tie isté čísla – časová zložitosť: $O(2^n)$

Technika pamätania

- systematicky riešime všetky podproblémy
- riešenia už predchádzajúcich podproblémov si zapamätáme a využívame ich pri riešení nových podproblémov
 - rozdiel medzi technikou rozdel' a panuj, zbytočne si budeme ukladať medzivýsledky, keď s nimi následne nepracujeme

Poznáme dva prístupy:

- memoizácia
- tabulácia

Memoizácia

Zhora nadol:

- problém riešime ako pri rekurzii, avšak predtým ako ideme vyriešiť podproblém, pozrieme sa do pomocnej tabuľky, či sme sa s ním už nestretli

časová zložitosť: **$O(n)$**
pamäťová zložitosť: **$O(n)$**

```
int fib(int n, int *fib_tab){  
    if (fib_tab[n] == NIL){  
        if (n <= 1)  
            fib_tab[n] = n;  
        else  
            fib_tab[n] = fib(n-1, fib_tab) + fib(n-2, fib_tab);  
    }  
  
    return fib_tab[n];  
}
```

Tabulácia

Zdola nahor:

- začíname od najjednoduchších podproblémov, pomocou ktorých riešime/zostavujeme komplikovanejšie varianty.
- nerekurzívne riešenie

```
int fib(int n)
{
    int f[n+1];
    int i;
    f[0] = 0; f[1] = 1;
    for (i = 2; i <= n; i++)
        f[i] = f[i-1] + f[i-2];

    return f[n];
}
```

časová zložitosť: **$O(n)$**
pamäťová zložitosť: **$O(n)$**

Fibonacciho čísla

Iteratívne

```
int fib(int n)
{
    if (n <= 1)
        return n;
    else {
        int n_1, n_2, i, sucet;

        n_1 = 0;
        n_2 = 1;

        for(i=2; i<=n; i++) {
            sucet = n_1 + n_2;
            n_1 = n_2;
            n_2 = sucet;
        }
        return sucet;
    }
}
```

niekedy si nepotrebujeme pamätať celú tabuľku, ale iba jej časť (napr. posledný riadok, niektoré hodnoty)

časová zložitosť: **$O(n)$**

pamäťová zložitosť: **$O(1)$**

Zhrnutie

- pri memoizácii uschovávame podproblémy, na ktoré narazíme počas riešenia vstupného problému
 - niektoré podproblémy vieme preskočiť
 - rekurzívne riešenie si vyžaduje minimálne zásahy
- pri tabulácii začíname so základnými podproblémami, ktoré vieme vyriešiť a postupne/systematicky riešime všetky podproblémy.
 - je potrebné pretransformovať rekurzívne riešenie na nerekurzívne riešenie

Najdlhšia spoločná podpostupnosť

- podobnosť reťazcov
 - diff, história zmien (Git)
 - bioinformatika

Old revision	New revision
2010-10-31 17:10:03 by admin	2010-10-31 17:31:03 by admin
this is some text that will be changed	this is the changed text

- $X = ABCD$
 $Y = ACBAD$
 - AB, AC, AD, BD
 - ABD, ACD

Najdlhšia spoločná podpostupnosť

Vstup: dva reťazce (polia znakov)

$$X = (X_1, X_2 \dots X_m), Y = (Y_1, Y_2 \dots Y_n)$$

Výstup: reťazec reprezentujúci najdlhšiu spoločnú podpostupnosť

Podproblém: $C[i,j]$ = najdlhšia spoločná podpostupnosť reťazcov $X = (X_1, X_2 \dots X_i)$, $Y = (Y_1, Y_2 \dots Y_j)$.

$C[m,n]$ = riešenie pre vstupné reťazce

Najdlhšia spoločná podpostupnosť

$$LCS(X_i, Y_j) = \begin{cases} \emptyset & \text{if } i = 0 \text{ or } j = 0 \\ LCS(X_{i-1}, Y_{j-1}) \hat{x}_i & \text{if } i, j > 0 \text{ and } x_i = y_j \\ \max\{LCS(X_i, Y_{j-1}), LCS(X_{i-1}, Y_j)\} & \text{if } i, j > 0 \text{ and } x_i \neq y_j. \end{cases}$$

- okraje tabuľky inicializujeme na 0
- postupne vypĺňame tabuľku podľa okolitých hodnôt
 - $C[i, j]$ určíme podľa $C[i-1, j]$, $C[i, j-1]$ a $C[i-1, j-1]$

Najdlhšia spoločná podpostupnosť

LCS Strings

	∅	A	G	C	A	T
∅	∅	∅	∅	∅	∅	∅
G	∅					
A	∅					
C	∅					

Najdlhšia spoločná podpostupnosť

"G" Row Completed

	\emptyset	A	G	C	A	T
\emptyset	\emptyset	\emptyset	\emptyset	\emptyset	\emptyset	\emptyset
G	\emptyset	$\begin{array}{c} \uparrow \\ \leftarrow \emptyset \end{array}$	$\swarrow (G)$	$\leftarrow (G)$	$\leftarrow (G)$	$\leftarrow (G)$
A	\emptyset					
C	\emptyset					

Najdlhšia spoločná podpostupnosť

"G" & "A" Rows Completed

	∅	A	G	C	A	T
∅	∅	∅	∅	∅	∅	∅
G	∅	$\begin{matrix} \uparrow \\ \leftarrow \end{matrix} \emptyset$	$\nwarrow (G)$	$\leftarrow (G)$	$\leftarrow (G)$	$\leftarrow (G)$
A	∅	$\nwarrow (A)$	$\begin{matrix} \uparrow \\ \leftarrow \end{matrix} (A) \text{ \& } (G)$	$\begin{matrix} \uparrow \\ \leftarrow \end{matrix} (A) \text{ \& } (G)$	$\nwarrow (GA)$	$\leftarrow (GA)$
C	∅					

Najdlhšia spoločná podpostupnosť

Completed LCS Table

	∅	A	G	C	A	T
∅	∅	∅	∅	∅	∅	∅
G	∅	$\begin{smallmatrix} \uparrow \\ \leftarrow \end{smallmatrix} \emptyset$	$\nwarrow (G)$	$\leftarrow (G)$	$\leftarrow (G)$	$\leftarrow (G)$
A	∅	$\nwarrow (A)$	$\begin{smallmatrix} \uparrow \\ \leftarrow \end{smallmatrix} (A) \& (G)$	$\begin{smallmatrix} \uparrow \\ \leftarrow \end{smallmatrix} (A) \& (G)$	$\nwarrow (GA)$	$\leftarrow (GA)$
C	∅	$\uparrow (A)$	$\begin{smallmatrix} \uparrow \\ \leftarrow \end{smallmatrix} (A) \& (G)$	$\nwarrow (AC) \& (GC)$	$\begin{smallmatrix} \uparrow \\ \leftarrow \end{smallmatrix} (AC) \& (GC) \& (GA)$	$\begin{smallmatrix} \uparrow \\ \leftarrow \end{smallmatrix} (AC) \& (GC) \& (GA)$

Najdlhšia spoločná podpostupnosť

Storing length, rather than
sequences

	∅	A	G	C	A	T
∅	0	0	0	0	0	0
G	0	$\begin{array}{c} \uparrow \\ \leftarrow 0 \end{array}$	$\nwarrow 1$	$\leftarrow 1$	$\leftarrow 1$	$\leftarrow 1$
A	0	$\nwarrow 1$	$\begin{array}{c} \uparrow \\ \leftarrow 1 \end{array}$	$\begin{array}{c} \uparrow \\ \leftarrow 1 \end{array}$	$\nwarrow 2$	$\leftarrow 2$
C	0	$\uparrow 1$	$\begin{array}{c} \uparrow \\ \leftarrow 1 \end{array}$	$\nwarrow 2$	$\begin{array}{c} \uparrow \\ \leftarrow 2 \end{array}$	$\begin{array}{c} \uparrow \\ \leftarrow 2 \end{array}$

Najdlhšia spoločná podpostupnosť

Traceback example

	∅	A	G	C	A	T
∅	0	0	0	0	0	0
G	0	$\begin{matrix} \uparrow \\ \leftarrow 0 \end{matrix}$	$\nwarrow 1$	$\leftarrow 1$	$\leftarrow 1$	$\leftarrow 1$
A	0	$\nwarrow 1$	$\begin{matrix} \uparrow \\ \leftarrow 1 \end{matrix}$	$\begin{matrix} \uparrow \\ \leftarrow 1 \end{matrix}$	$\nwarrow 2$	$\leftarrow 2$
C	0	$\uparrow 1$	$\begin{matrix} \uparrow \\ \leftarrow 1 \end{matrix}$	$\nwarrow 2$	$\begin{matrix} \uparrow \\ \leftarrow 2 \end{matrix}$	$\begin{matrix} \uparrow \\ \leftarrow 2 \end{matrix}$

Najdlhšia spoločná podpostupnosť

```
int LCS(char* X, char* Y, int m, int n){
    int C[m + 1][n + 1];
    int result = 0;

    for (int i = 0; i <= m; i++) {
        for (int j = 0; j <= n; j++) {
            if (i == 0 || j == 0)
                C[i][j] = 0;

            else if (X[i - 1] == Y[j - 1]) {
                C[i][j] = C[i - 1][j - 1] + 1;
                result = max(result, C[i][j]);
            }
            else
                C[i][j] = 0;
        }
    }

    return result;
}
```


Námety na semestrálnu prácu

- nájdite si úlohu vhodnú pre dynamické programovanie a porovnajte zložitosti jednotlivých prístupov

Zdroje

Dynamické programovanie:

<https://www.geeksforgeeks.org/overlapping-subproblems-property-in-dynamic-programming-dp-1/>

Najdlhšia spoločná podpostupnosť:

https://en.wikipedia.org/wiki/Longest_common_subsequence_problem

Ďakujem vám za pozornosť!

Spätná väzba:

<https://forms.gle/iKbuLdF6xDtNSEDp8>

